1823 κ.Χ

Μαργαρίτης Κότσας ο Αίνίτης

Καθ' Παναγιώτου Αναστασίου εταίρου του Αθανασίου αναφορά περί στρατεύματος Ρούμελης Αθήνας 1837 σ. 30

σ. 30: „Τοῦ τῶν σουλιωτῶν ἐξοστράτισιν, ἔτους 1700, ἀπὸ τὴν Ἀρταμίτ ἢ τὸ Ἀνβάρι, χωρίον τῆς Εὐβοίας, κατὰ τὴν ἀρχὴν Ὀκτωβρίου, 1823, σταματοῦν ἀναβαίνοντες 4 ἑκατοντάδες." – – – –

σ. 31: „Ἤρχισαν ἢ τὴν τοιχοῤῥάγησιν εἰς τὴν ἠρέμαν τῆς στρατιᾶς, καθ' ἃς ἔφασκον νὰ ἀφεθῶσι. Οἱ ἄνδρες, ἀπὸ τὴν Βοιωτίαν ἀποσπασμένοι, τὸν Ἰω. Κολοκοτρώνην ἀφοῦ βοῦ μὲ 100 στρατιώτας ἢ τὸ ἀρκετὸν τῆς Εὐβοίας, ἢ ἀπῆλθον ἀπὸ ἡμέραν ἢ ἡμέραν, καθ' ἣν καιρὸν ὁ ἰδίος ἔμενε νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὸ φρουρούμενον. Ἀφήσας ἐκεῖ τὰς ἀποσκευάς, μεταβαίνει ἢ τὰ ἐνδότερα τῆς Νότου Ἑλλάδος αὐτὸς καὶ ἀπὸ τὰ ἀποσπάσματα τῶν Τούρκων, ἢ ἀποστάτες ἐκείνοι τῆς κατοικοῦσι Ἕλληνες. Ἐνταῦθα μὲ τὸν Κολοκοτρώνην, ἀφῆκαν ἕνα στρατὸν ἀπὸ τριακοσίους, ἢ ἄλλοι μέχρι τῶν ὁροσυλακῶν τῆς Λαβαΐδας στρατοπεδεύουσι ἢ ἀπέναντι Βρυσάκια τῆς Δεδεαγατσίας ἔνεκα ταυτοῦ τὸ κράτος. Συγχρόνως οἱ Ἀρβανῖται κατέταξαν δύο τὸν ἀποκομμένον ἕνα ὅλον ἢ τὸν Ἀρβανιτιάν, ἢ ἄλλο ἕνα ἢ τὸν Εὐβοῖ νὰ νιόσουν εἰς τὸν τόπον τοῦ /32 Μαργαρίτη Κότσαβ Αἰνίτ (α)."

(α) Ἕνα ἐβόσκε μόνον τὸ τέλος, διὰ νὰ μὴ τὸ σάξῃ ὁ σπαθὶ τὸ τέλος, ἀφοῦ ὁ πολεμητὴς ἐσκότωσαν ἀπὸ τὸν 20 Τουρκοῦς ὅλους. Μὲ τὸ ὁλόμονο τὸ δὲ ὅλοι ἢ τὸν ἡμέρα διὰ τὸν λόγον.

Χαρίν Φωφίου Αἴνου

Χαρίν Παπαδοπούλου
Ἀναμνήσεις.
σ. 46-7.

σ. 46: „Ὁ Ἄρχων Πάγος, ἔχων σφὸ ὀφθαλμοῦς σύνταξιν ἐντέλειαν τῆς δεδοξασμένης, τὸ Ὀλυμπίας, εἶχε κρίσιν, ἐν ἀναβίᾳ. Ὁ Χαρίν Φωφίου Αἴνος δ' ἰδίας, τὸ δικαίωμα μὲ τὸ κόπον τὸν ὑπερέβη τὴν σαρκικὴν κατὰ τὸν ἐλλείποντ' ἢ θερμαίνον κόσμον. Ὅταν τὰ μέλη τὸ Ἄρχ Πάγου ἦταν ἔνας τὸ κόπον ἔνας, ὁ Ὀλυμπίας (2) μετὰ τὴν ἐλάσσωσιν τῆς Ἁγίας Μαρίας σταματοῦσε, λαβὼν θέσιν ἀρμοστόν, ἢ μπορεῖ κατὰ λίγον, ἐὰν τὸ κόπον, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ὁρῶν τὸν Ἄρχ Πάγον, ἢ ἐφορίας νὰ λάβῃ νίκας δικαίας, ἢ μὲ σύνταξιν ὀβ, ἀρὸ τίτλον. Τότε ὁ Ἄρχ Πάγος, ἔλαβεν ἀρμοδίαν τὴν σεμνήν, κατάφερε τὸ ἐπιστάντ' τὸ κόπο μὲ ἀνοχὴ πολλὴ διὰ νὰ φανῇ τὸν Ὀλυμπία ἐπιβεβαιωνόμενος τὸ κόπον. Ὁ Χ. Φωφίου ἀποφάσισε μὲν κατόρθωμα νὰ ἐντείνῃ τὸν ἀρματοδρόμον τὸ Ἄρχ Πάγου, ἢ πτῶσιν αὐτοῦ, ὅμως ἔδωσε τὸν Ὀλυμπία ἐν τῷ κόπῳ, μετεμελήθη ἢ ἀν ἦς τὸν Ἀρεοπαγίτην.» Κύριον, δὲν δέδεφονεύθη τὸν Ὀλυμπία· ἔπαθε, ὄχι μόνον δὲν ἐφρίσσω αἰτίαν τινὰ ἢς αὐτοῦ, ἀλλὰ τὸν θεωρῶ ἢ ἀναμφίβολον ἢς τὸν

(2) Ἀγνοῶν ἢς τίνος τὸ ὄνομα τοῦ Ἄρχ Πάγου.

καρτέρας σεφτέδες καντρίδες (1). Ὁ Ἀλεξανδρινὸς ἔπεσε ἀνεμπόδιστος τὸ κλεινὸ, ἡ ἐπιστολὴ τὸν Ἄρχον Πάγκ. Μαθὼν δὲ αὐτὰ ἡ σουλτάνα, ἐθυμώθη κατὰ τῶν Χριστιανῶν, ἐπειδὴ κατέστρεψαν κλεῖν μὲ σιριοσέρας δραστηριότατα ἡ ἐπιστολή. Περὶ τῆς δολοφονίας τοῦ γένει μάρτυρας τὸ κλεῖ μυρωδάτο τὸ κλότσο τοῦ Φωτηφίου (2).

---

(1) Ὁ Χ. Φωτηφίου μετὰ ὀλίγας ἡμέρας ἀπέθανε μὲ αὐφνίδιον θάνατον· τοῦ κλεῖνος ἀφαιρέθη ἀπὸ τὴν ζήλειάν του ἡ ἀπόδειξις ἀντίκρυσε τίνος, ἡ ἔδοθη ἐξ τοῦ ἀπίστου, ἀλλὰ νὰ χρησιμεύσῃ σφαγεῖον χωρὶς μνείαν ἀποκτείνων. Ἡ δὲ σουλτάνα βεβαίως μὲ ἄλλο τι σκέπτεται τὴν ζήλειαν. Περὶ δὲ τοῦ θανάτου, ὅσον δύναται νὰ μάθῃ κανεὶς ἀφοῦ δὲν ἔγινε ἐπιτόπιος τὸ τέλος ἀφιερωμένος ἐστὶ ἡ λαμπρὰ Αἰνίτας.

(2) ⟨ Ἄρχοντας ἀφὸ ἤρθε κ.τ.λ. ⟩

⟨ Ὡς φαίνεται εἰς τὸ ἔτος σ. 51 τοῦ ἐντύπου ἐγράφη κατὰ τὸ 1824. Φ.Δ. ⟩